നിരാകരണപത്രം

(Disclaimer)

പ്രാദേശികഭാഷയിൽ വിവർത്തനം ചെയ്ത വിധിന്യായം നിർമിത ബുദ്ധ്യാധിഷ്ഠിത വിവർത്തന ഉപകരണത്തിന്റെ സഹായത്തോടെ കേരള ഹൈക്കോടതിയിലെ ഐ.റ്റി.ഡയറക്ടറേറ്റ് സാധൂകരിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. എന്നിരുന്നാലും, ഇതിന്റെ ഉള്ളടക്കത്തിൽ ആശയപരമായോ സാംഗത്യപരമായോ വ്യാകരണപരമായോ ആഖ്യാനപരമായോ തെറ്റുകൾ കടന്നു കൂടാൻ സാധ്യതയുള്ളതാണ്. ഈ തർജ്ജമ കേവലം വ്യവഹാരകക്ഷികളുടെയും പൊതുജനങ്ങളുടെയും പൊതുവായ അറിവിലേക്ക് ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവാൻ വേണ്ടി മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതുമാണ്. ഔദ്യോഗികവും പ്രായോഗികവുമായ എല്ലാ ആവശ്യങ്ങൾക്കും വിധി നിർവ്വഹണ നടപ്പാക്കലുകൾക്കും പ്രസ്തുത വിധിന്യായത്തിന്റെ ഇംഗ്ലീഷ് പതിപ്പ് ആധികാരികവും അന്തിമവും ആയിരിക്കും.

ഡയറക്ടർ ജനറൽ ഓഫ് പോലീസ്, റെയിൽവേ പ്രൊട്ടക്ഷൻ ഫോഴ്സ്, മറ്റുള്ളവർ

V.

രാജേന്ദ്ര കുമാർ ദുബെ

(സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 3820/2020)

2020 നവംബർ 25

[ജസ്റ്റിസ് ഡോ. ധനഞ്ജയ വൈ. ചന്ദ്രചൂഡ്, ജസ്റ്റിസ് ഇന്ദു മൽഹോത്ര, ജസ്റ്റിസ് കെ. എം. ജോസഫ്]

സർവീസ് നിയമം:

നിർബന്ധിത വിരമിക്കൽ - ശിക്ഷാ നടപടി - വകുപ്പുതല അധികാരി ചുമത്തിയത് - റിട്ട് ഹർജി - ഹൈക്കോടതി നിർബന്ധിത വിരമിക്കൽ എന്ന ശിക്ഷ, 6 മാസത്തേക്ക് റാങ്കിങ്ങിൽ കുറവ് വരുത്തികൊണ്ട് ഇളവ് ചെയ്തു - 50% ശമ്പള കുടിശ്ശികയോടെ ഉദ്യോഗസ്ഥനെ തിരികെ ജോലിയിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കാനും നിർദ്ദേശിച്ചു - സുപ്രീംകോടതിയിൽ അപ്പീൽ നൽകി - നിർബന്ധിത വിരമിക്കൽ ഉത്തരവ് റദ്ദാക്കിയ ഹൈക്കോടതി നടപടി ന്യായീകരിക്കാനാവില്ല.

ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടന

അനുച്ഛേദങ്ങൾ 226, 227 – പരിധി - അച്ചടക്ക നടപടികളിൽ ഇടപെടുന്നതിനുള്ള

പരിധി - വിധി : അനുച്ഛേദങ്ങൾ 226, 227 പ്രകാരമുള്ള അധികാരം വിനിയോഗിക്കുമ്പോൾ ഹൈക്കോടതി തെളിവുകളുടെ വിലയിരുത്തലിലേക്ക് കടന്നുചെല്ലരുത് - അനുച്ഛേദം 226 പ്രകാരം അധികാരം വിനിയോഗിക്കുമ്പോൾ ഹൈക്കോടതി ഒരു അപ്പീൽ കോടതിയല്ല - ഹൈക്കോടതിയുടെ ഇടപെടൽ ഇനിപ്പറയുന്ന കേസുകളിൽ മാത്രമായി പരിമിതപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു - നടപടികൾ സ്വാഭാവിക നീതിയുടെ തത്വങ്ങൾക്ക് വിരുദ്ധമാകുമ്പോൾ, അല്ലെങ്കിൽ കണ്ടെത്തലുകൾക്ക് തെളിവുകളുടെ പിൻബലമില്ലാതിരിക്കുകയോ അല്ലെങ്കിൽ നിയമപരമായ ചട്ടങ്ങൾ ലംഘിക്കുകയോ ചെയ്യുമ്പോൾ അല്ലെങ്കിൽ അധികാരികൾ ബാഹ്യമായ കാരണങ്ങളാൽ സ്വാധീനിയ്ക്കപ്പെടുമ്പോൾ അല്ലെങ്കിൽ, നിഗമനം പ്രഥമദൃഷ്ട്യാ ഏകപക്ഷീയവും അന്യായവും ആകുമ്പോൾ.

അപ്പീൽ അനുവദിച്ചുകൊണ്ട് കോടതി

വിധിച്ചു : 1.1 ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 226 പ്രകാരം ഹൈക്കോടതി ഒരു സർക്കാർ ജീവനക്കാരനെതിരെ നടന്ന വകുപ്പുതല അന്വേഷണത്തിന്റെ തീരുമാനത്തിന്മേലുള്ള അപ്പീൽ കോടതിയായിരിക്കില്ല. തെളിവുകൾ പുനഃപരിശോധിക്കുകയും, തെളിവുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ സ്വതന്ത്രമായ ഒരു കണ്ടെത്തൽ നടത്തുകയും ചെയ്യേണ്ടത് ഹൈക്കോടതിയുടെ റിട്ട് അധികാരപരിധിയിൽപ്പെടുന്ന ഒരു കാര്യമല്ല. എന്നിരുന്നാലും, കുറ്റാരോപിതനായ ഉദ്യോഗസ്ഥനെതിരെ നടപടിയെടുത്ത വകുപ്പുതല അധികാരികളുടെ നടപടികൾ സ്വാഭാവിക നീതിയുടെ തത്വങ്ങൾക്ക് വിരുദ്ധമാകുമ്പോൾ, അല്ലെങ്കിൽ കണ്ടെത്തലുകൾക്ക് തെളിവുകളുടെ പിൻബലമില്ലാതിരിക്കുകയോ അല്ലെങ്കിൽ

കുറ്റാരോപിതനായ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ കുറ്റക്കാരനാണെന്ന നിഗമനത്തെ ന്യായമായ രീതിയിൽ പിന്തുണയ്ക്കാത്ത സാഹചര്യങ്ങളിലോ അല്ലെങ്കിൽ അന്വേഷണ രീതി, നിയമപ്രകാരമുള്ള ചട്ടങ്ങൾ ലംഘിക്കുമ്പോൾ അല്ലെങ്കിൽ അധികാരികൾ ബാഹ്യമായ പല കാരണങ്ങളാൽ സ്വാധീനിക്കപ്പെടുകയും ന്യായമായ ഒരു തീരുമാനത്തിൽ എത്താൻ പരാജയപ്പെടുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ അല്ലെങ്കിൽ തീർത്തും അപ്രസക്തമായ കാര്യങ്ങളാൽ സ്വാധീനിക്കപ്പെടുമ്പോൾ അല്ലെങ്കിൽ, ന്യായബോധമുള്ള ഒരു വ്യക്തിക്കും കൈക്കൊള്ളാനാവാത്ത വിധത്തിൽ പ്രഥമദൃഷ്ട്യാ തന്നെ അത്രമാത്രം ഏകപക്ഷീയവും അന്യായവുമായ ഒരു നിഗമനം/തീരുമാനം ആണെങ്കിൽ ഹൈക്കോടതിക്ക് ഇടപെടാവുന്നതാണ്. എന്നാൽ, അന്വേഷണം കൃത്യമായി നടത്തിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, വകുപ്പുതല അധികാരി മാത്രമാണ് വിധികർത്താവ്. കണ്ടെത്തലുകൾക്ക് അടിസ്ഥാനമാക്കാൻ കഴിയുന്ന ചില നിയമപരമായ തെളിവുകൾ ഉണ്ടെങ്കിൽ, ആ തെളിവുകളുടെ പര്യാപ്തതയോ വിശ്വാസ്യതയോ ഒരു റിട്ട് ഹർജിയിൽ ഹൈക്കോടതി മുമ്പാകെ വാദിക്കാൻ അനുവദിക്കുന്ന ഒരു വിഷയമല്ല. ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 226/227 പ്രകാരം അധികാരം പ്രയോഗിയ്ക്കുമ്പോൾ ഹൈക്കോടതി തെളിവുകൾ വീണ്ടും വിലയിരുത്താൻ മുതിരരുത്. [ഖണ്ഡിക 12.1]

ആന്ധ്രാപ്രദേശ് v. എസ്. ശ്രീ രാമറാവു AIR 1963 എസ്.സി 1723: [1964] 3 എസ്.സി.ആർ 25; ആന്ധ്രാപ്രദേശ് സംസ്ഥാനം v. ചിത്ര വെങ്കട റാവു (1975) 2 എസ്.സി.സി 557: [1976] 1 എസ്.സി.ആർ 521; യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ v. ജി. ഗണായുധം (1997) 7 എസ്.സി.സി 463: [1997] 3 സപ്ലിമെന്റുകൾ. എസ്.സി.ആർ 549; ഡയറക്ടർ ജനറൽ ആർപിഎഫ് v. സായി ബാബു (2003) 4 എസ്.സി.സി 331: [2003] 1 SCR 729; ചെന്നൈ മെട്രോപൊളിറ്റൻ വാട്ടർ സപ്ലൈ ആൻഡ്

സ്യൂവറേജ് ബോർഡ് v. റ്റി.റ്റി. മുരളി (2014) 4 എസ്.സി.സി 108: [2014] 1 എസ്.സി.ആർ 987; യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ v. മനാബ് കുമാർ ഗുഹ (2011) 11 എസ്.സി.സി 535: [2011] 3 എസ്.സി.ആർ. 272; രാജസ്ഥാൻ സംസ്ഥാനം & മറ്റുള്ളവരും. v. ഹേം സിംഗ് 2020 എ.ഐ.ആർ 5455; യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ v. പി. ഗുണശേഖരൻ (2015) 2 എസ്.സി.സി 610: [2014] 13 SCR 1312; ബി.സി. ചതുർവേദി v. യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ (1995) 6 എസ്.സി.സി 749: [1995] 4 സപ്ലിമെന്റുകൾ. എസ്.സി.ആർ. 644; യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ v. ജി. ഗണയുധം (1997) 7 എസ്.സി.സി 463: [1997] 3 സപ്ലിമെന്റുകൾ. എസ്.സി.ആർ. 549; ഓം കുമാർ v. യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ (2001) 2 എസ്.സി.സി 386: [2000] 4 സപ്ലിമെന്റുകൾ. എസ്.സി.ആർ. 693; കോയമ്പത്തൂർ ജില്ലാ സെൻട്രൽ കോ-ഓപ് ബാങ്ക് v. എംപ്ലോയീസ് അസോസിയേഷൻ (2007) 4 എസ്.സി.സി 669: [2007] 5 എസ്.സി.ആർ 430; കോൾ ഇന്ത്യ ലിമിറ്റഡ് v. മുകുൾ കുമാർ ചൌധരി (2009) 15 എസ്.സി.സി 620: [2009] 13 എസ്.സി.ആർ. 487; ചെന്നൈ മെട്രോപൊളിറ്റൻ വാട്ടർ സപ്ലൈ ആൻഡ് സ്യൂവറേജ് ബോർഡ് v. റ്റി .റ്റി . മുരളി ബാബു (2014) 4 എസ്.സി.സി 108: [2014] 1 എസ്.സി.ആർ. 987-ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു.

1.2 നിലവിലെ കേസിൽ, അച്ചടക്ക അധികാരിയായ ചീഫ് സെക്യൂരിറ്റി കമ്മീഷണർക്കെതിരെ ദുരുദ്ദേശ്യത്തിന്റെ ആരോപണമില്ല. നിർബന്ധിത വിരമിക്കൽ ഉത്തരവ് പുറപ്പെടുവിക്കുന്നതിൽ അച്ചടക്ക അധികാരിക്ക് പ്രാപ്തിക്കുറവുണ്ടെന്നോ സ്വാഭാവിക നീതിയുടെ തത്വങ്ങൾ ലംഘിക്കപ്പെട്ടുവെന്നോ അല്ലെങ്കിൽ കണ്ടെത്തലുകൾക്ക് തെളിവുകളുടെ പിൻബലമില്ലെന്നോ ഉള്ള ആരോപണങ്ങളുമില്ല. [ഖണ്ഡിക 12.2]

1.3 റെയിൽവേ സ്വത്തുക്കൾ മോഷ്ടിക്കപ്പെട്ടതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് കർത്തവ്യത്തിൽ വരുത്തിയ ഗുരുതരമായ വീഴ്ചയിൽ നിന്നാണ് എതിർകക്ഷിക്കെതിരെയുള്ള വിവിധ ആരോപണങ്ങൾ ഉയർന്നുവന്നത്. ചാർജ്ജുകൾ 1(b), (c) എന്നിവ പ്രകാരം കർത്തവ്യത്തിൽ വരുത്തിയ ഗുരുതരമായ വീഴ്ച എന്ന കണ്ടെത്തൽ ഒരേപോലെ ശരിവെക്കപ്പെട്ടതാണ്. അന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെയും അച്ചടക്ക അതോറിറ്റിയുടെയും കണ്ടെത്തലുകൾ രേഖകളിലുള്ള വസ്തുതകളെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ളതാണ്. ന്യായമായ ഒരു കാരണം കൂടാതെ, ഹൈക്കോടതി ഒരു ആദ്യ അപ്പീൽ കോടതിയെപ്പോലെ മുഴുവൻ തെളിവുകളും സൂക്ഷ്മമായി വീണ്ടും വിലയിരുത്തിയതിലും, ശിക്ഷാ ഉത്തരവിന് കുറഞ്ഞ ശിക്ഷ പകരം നൽകിയതിലും ന്യായീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. [ഖണ്ഡിക 12.5]

2. 1957-ലെ റെയിൽവേ പ്രൊട്ടക്ഷൻ ഫോഴ്സ് നിയമം, വകുപ്പ് 11 അനുശാസിക്കുന്നത്, റെയിൽവേ സ്വത്തുക്കളും യാത്രക്കാരെയും സംരക്ഷിക്കുകയും സുരക്ഷിതമാക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടത് സേനയിലെ ഓരോ ഉന്നത ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെയും അംഗത്തിന്റെയും കടമയാണ് എന്നാണ്. റെയിൽവേ പ്രൊട്ടക്ഷൻ ഫോഴ്സിലെ ഒരു പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥൻ തന്റെ ഔദ്യോഗിക കർത്തവ്യങ്ങൾ നിർവഹിക്കുന്നതിൽ ഉയർന്ന നിലവാരത്തിലുള്ള സത്യസന്ധത പുലർത്തേണ്ടതുണ്ട്. ഈ കേസിൽ, എതിർകക്ഷിക്കെതിരെ തെളിയിക്കപ്പെട്ട കുറ്റങ്ങൾ "കൃത്യവിലോപം" സംബന്ധിച്ചുള്ളതായായിരുന്നു, ഇത് റെയിൽവേയ്ക്ക് സാമ്പത്തിക നഷ്ടം ഉണ്ടാക്കി. എതിർകക്ഷി റെയിൽവേ പോലീസിലെ ഒരു സബ് ഇൻസ്പെക്ടർ ആയിരുന്നു. അത്യന്തം സത്യസന്ധത ആവശ്യമുള്ള, വിശ്വസ്തതയും കുറും പുലർത്തേണ്ട ഒരു പദവിയാണ് അദ്ദേഹം വഹിച്ചിരുന്നത്. അതിനാൽ, ഹൈക്കോടതി നിർബന്ധിത വിരമിക്കൽ ഉത്തരവ് റദ്ദാക്കുകയും, അനുബന്ധ ആനുകൂല്യങ്ങളോടും 50% ശമ്പള കുടിശ്ശികയോടും കൂടി

ഉദ്യോഗസ്ഥനെ സർവീസിൽ തിരിച്ചെടുക്കാൻ നിർദ്ദേശിക്കുകയും ചെയ്തത് ന്യായീകരിക്കപ്പെടുന്നില്ല. [ഖണ്ഡിക 12.6]

കേസ് നിയമ സൂചിക

[1964] 3 SCR 25	ആശ്രയിച്ചു	ഖണ്ഡിക 12.1
[1976] 1 SCR 521	ആശ്രയിച്ചു	ഖണ്ഡിക 12.1
[1997] 3 Suppl. SCR 549	ആശ്രയിച്ചു	ഖണ്ഡിക 12.1
[2003] 1 SCR 729	ആശ്രയിച്ചു	ഖണ്ഡിക 12.1
[2014] 1 SCR 987	ആശ്രയിച്ചു	ഖണ്ഡിക 12.1
[2011] 3 SCR 272	ആശ്രയിച്ചു	ഖണ്ഡിക 12.1
2020 AIR 5455	ആശ്രയിച്ചു	ഖണ്ഡിക 12.1
[2014] 13 SCR 1312	ആശ്രയിച്ചു	ഖണ്ഡിക 12.1
[1995] 4 Suppl. SCR 644	ആശ്രയിച്ചു	ഖണ്ഡിക 12.1
[1997] 3 Suppl. SCR 549	ആശ്രയിച്ചു	ഖണ്ഡിക 12.1
[2000] 4 Suppl. SCR 693	ആശ്രയിച്ചു	ഖണ്ഡിക 12.1
[2007] 5 SCR 430	ആശ്രയിച്ചു	ഖണ്ഡിക 12.1
[2009] 13 SCR 487	ആശ്രയിച്ചു	ഖണ്ഡിക 12.1

സിവിൽ അപ്പീൽ അധികാരിത : സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 3820/2020

ഡബ്ല്യു.പി.നമ്പർ. 941/2009 ൽ ബോംബെ ഹൈക്കോടതിയുടെ, നാഗ്പൂർ ബെഞ്ചിന്റെ, 03.07.2017-ലെ വിധിന്യായത്തിൽ നിന്നും ഉത്തരവിൽ നിന്നും.

എ.കെ. ശ്രീവാസ്തവ, സീനിയർ അഭിഭാഷകൻ, രശ്മി മൽഹോത്ര, അന്തരീക്ഷ് സിംഗ്, രാജ് ബഹദൂർ യാദവ്, അനിൽ കത്യാർ, വികാസ് ഉപാധ്യായ് എന്നിവർ - കക്ഷികൾക്ക് വേണ്ടി

കോടതിയുടെ വിധിന്യായം പ്രസ്താവിച്ചത്

ജസ്റ്റിസ് ഇന്ദു മൽഹോത്ര.

അനുമതി നൽകി.

1. ഈ കോടതിയുടെ പരിഗണനയ്ക്ക് വന്നിട്ടുള്ള വിഷയം, നിയമപ്രകാരമുള്ള അധികാരികൾ എതിർകക്ഷിയ്ക്കെതിരെ പുറപ്പെടുവിച്ച നിർബന്ധിത വിരമിക്കൽ ഉത്തരവ്, ഹൈക്കോടതി അതിന്റെ റിട്ട് അധികാരപരിധി ഉപയോഗിച്ച് റദ്ദാക്കുകയും, അതിന് പകരം അനുബന്ധമായ എല്ലാ ആനുകൂല്യങ്ങളോടും കൂടി അത് പുനഃസ്ഥാപിയ്ക്കുകയും, ഒപ്പം 50% ശമ്പള കുടിശ്ശികയും നൽകാനുള്ള ഉത്തരവ് നൽകിയതിന്റെ നിയമസാധുതയാണ്.

2. എതിർകക്ഷിയെ 1984-ൽ ഝാൻസിയിലെ റെയിൽവേ പ്രൊട്ടക്ഷൻ ഫോഴ്സിൽ (ആർ.പി.എഫ്) ഒരു കോൺസ്റ്റബിളായി നിയമിച്ചു. 2006 ഫെബ്രുവരി 28-ന് അദ്ദേഹം മഹാരാഷ്ട്രയിലെ പുൽഗാവ് റെയിൽവേ സ്റ്റേഷനിൽ (ഔട്ട്പോസ്റ്റ്) എസ്ഐപിഎഫ്

(അഡ്ഹോക്ക്) സബ് ഇൻസ്പെക്ടറായി പോസ്റ്റ് ചെയ്യപ്പെട്ടു.

3. 2006 ഡിസംബർ 11-ന് എൻക്വയറി തീർപ്പാക്കുന്നതുവരെ എതിർകക്ഷിയെ ഉടനടി പ്രാബല്യത്തിൽ സസ്പെൻഡ് ചെയ്തു. 2007 ജനുവരി 4-ന്, ആർ.പി.എഫ് സീനിയർ ഡിവിഷണൽ സെക്യൂരിറ്റി കമ്മീഷണർ,1987-ലെ റെയിൽവേ പ്രൊട്ടക്ഷൻ ഫോഴ്സ് ചട്ടങ്ങൾ, ചട്ടം 153 പ്രകാരം വലിയ ശിക്ഷയ്ക്കുള്ള ഒരു ചാർജ് ഷീറ്റ് നൽകി.

(1) കർത്തവ്യത്തിൽ വരുത്തിയ ഗൗരവമായ വീഴ്ച : നിങ്ങൾ വേണ്ടത്ര വേഗതയോടും ശ്രദ്ധയോടും കൂടി താഴെ പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾ തടയുന്നതിലും കണ്ടെത്തുന്നതിലും പരാജയപ്പെട്ടു: -

(a) ബദ്നേര റെയിൽവേ സ്റ്റേഷന് അടുത്തുള്ള Km. No. 664/20-24-ൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന ട്രാക്ഷൻ സബ് സ്റ്റേഷനിൽ നിന്ന് ഏകദേശം 28,000/- രൂപ വിലവരുന്ന 02 പ്രൈമറി ഇൻജക്ഷൻ കിറ്റുകൾ മോഷ്ടിക്കപ്പെട്ട സംഭവം (റിപ്പോർട്ട് ചെയ്തത് 04.04.2006 ൽ).

(b) മഖേഡ്-തിംതാല റെയിൽവേ സ്റ്റേഷനുകൾക്കിടയിലുള്ള Km. No. 678/13-15-ൽ സൂക്ഷിച്ചിരുന്ന 19 സിഎസ്ടി-9 പ്ലേറ്റുകൾ മോഷ്ടിക്കപ്പെട്ട സംഭവം (റിപ്പോർട്ട് ചെയ്തത് 21.11.2006 ൽ). കൂടാതെ, ഈ കേസ് സംബന്ധിച്ച എഫ്.ഐ.ആർ-ഉം കേസ് ഡയറിയും സീനിയർ ഡിവിഷണൽ സെക്യൂരിറ്റി കമ്മീഷണർ/ആർ.പി.എഫ്/നാഗ്പൂർ ഓഫീസിൽ സമർപ്പിക്കാതിരുന്നതും.

(c) തിംതാല-മാൽഖേഡ് റെയിൽവേ സ്റ്റേഷനുകൾക്കിടയിലുള്ള Km. No.672/32-ൽ

സൂക്ഷിച്ചിരുന്ന ലോട്ട് നമ്പർ 14-04-06-02-2281 ഉള്ള ഒരു കോച്ച് ട്രോളി മോഷ്ടിക്കപ്പെട്ട സംഭവം (റിപ്പോർട്ട് ചെയ്തത് 05.12.2006 ൽ).

(2) "അധികാര ദുർവിനിയോഗം" : 2006 ഒക്ടോബർ 31-ന് പുൽഗാവ് റെയിൽവേ സ്റ്റേഷനിലെ വെയിറ്റിംഗ് റൂമിൽ വെച്ച് ഷെയ്ഖ് ഇബ്രാഹിം എന്ന യാത്രക്കാരന്റെ അടുത്ത് അനാവശ്യമായി ബലപ്രയോഗം നടത്തി.

4. അന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ (ഇ.ഒ.) 22.06.2007 തീയതിയിലെ തന്റെ റിപ്പോർട്ട് പ്രകാരം ചാർജ് 1(a) തെളിയിക്കപ്പെടാത്തതിനാൽ എതിർകക്ഷിയെ കുറ്റവിമുക്തനാക്കി. ചാർജുകൾ 1(b), (c), 2 എന്നിവ തെളിയിക്കപ്പെട്ടതായി കണ്ടെത്തി.

5. ശിക്ഷാ അധികാരി ആയ സീനിയർ ഡിവിഷണൽ സെക്യൂരിറ്റി കമ്മീഷണർ, ആർ.പി.എഫ് നാഗ്പൂർ, 12.07.2007-ന് അന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെ കണ്ടെത്തലുകൾ അംഗീകരിച്ചു. കർത്തവ്യത്തിൽ വരുത്തിയ ഗുരുതരമായ വീഴ്ച, അധികാര ദുർവിനിയോഗം എന്നീ കുറ്റങ്ങളുടെ ഗൗരവം കണക്കിലെടുത്ത്, ശിക്ഷാ അധികാരി ഉടനടി പ്രാബല്യത്തിൽ സർവീസിൽ നിന്ന് നീക്കം ചെയ്യാനുള്ള ശിക്ഷ ചുമത്തി.

6. എതിർകക്ഷി, ഡിഐജി കം അഡീഷണൽ ചീഫ് സെക്യൂരിറ്റി കമ്മീഷണർ, ആർ.പി.എഫ് മുംബൈക്ക് മുമ്പാകെ അപ്പീൽ നൽകി. അപ്പീൽ അധികാരി, ചാർജുകൾ 1(b), 1(c) എന്നിവയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട കണ്ടെത്തലുകൾ ശരിവെച്ചുകൊണ്ട് അപ്പീൽ ഭാഗികമായി അനുവദിച്ചു. ചാർജ് 1(b) 19 സിഎസ്ടി-9 പ്ലേറ്റുകളുടെ മോഷണത്തെ സംബന്ധിച്ചായിരുന്നു. പരിശോധനയിൽ 6 ജോഡി സിഎസ്ടി-9 പ്ലേറ്റുകളുടെ കുറവാണ് കണ്ടെത്തിയത്. ചാർജ് 1(c), 28,000 രൂപ വിലമതിക്കുന്ന ഒരു കോച്ച് ട്രോളിയുടെ

മോഷണവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട പ്രത്യേക റിപ്പോർട്ട് കേസായിരുന്നു, ഇത് തെളിയിക്കപ്പെട്ടതായി കണ്ടെത്തി. എന്നിരുന്നാലും, എതിർകക്ഷിയ്ക്കെതിരെ ഒത്തുകളിയോ അഴിമതി ആരോപണങ്ങളോ ഉന്നയിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്തതിനാൽ, ഈ കുറ്റങ്ങൾ സർവീസിൽ നിന്ന് നീക്കം ചെയ്യേണ്ട വിധത്തിലുള്ള കടുത്ത ശിക്ഷ അർഹിക്കുന്നില്ല എന്ന് അപ്പീൽ അധികാരി നിരീക്ഷിച്ചു.

ചാർജ് നമ്പർ 2 നെ സംബന്ധിച്ച്, ഈ കുറ്റത്തിന് പിന്തുണ നൽകുന്ന ഒരു സാക്ഷിയെയും വിസ്തരിച്ചിട്ടില്ലാത്തതിനാൽ, പ്രസ്തുത കുറ്റം തെളിയിക്കപ്പെട്ടില്ല എന്ന് കണ്ടെത്തി. അന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ ആശ്രയിച്ചത്, പുൽഗാവ് റെയിൽവേ സ്റ്റേഷനിലെ പരാതി പുസ്തകത്തിൽ ഷെയ്ഖ് ഇബ്രാഹിം എന്ന യാത്രക്കാരൻ രജിസ്റ്റർ ചെയ്ത പരാതിയെയാണ്. ഈ പരാതിയിൽ പ്രാഥമിക അന്വേഷണമോ അല്ലെങ്കിൽ പരാതിക്കാരനെ വിസ്തരിക്കുകയോ ചെയ്യാതെ തന്നെ ഇ.ഒ. ഇത് തെളിയിക്കപ്പെട്ടതായി കണ്ടെത്തി. ഈ കുറ്റത്തിന് പിന്തുണ നൽകുന്ന മറ്റൊരു തെളിവ്, പുൽഗാവ് റെയിൽവേ സ്റ്റേഷനിൽ നടന്ന സംഭവത്തെക്കുറിച്ച് ലഭിച്ച പരാതി സംബന്ധിച്ച് വാർധയിലെ ആർ.പി.എഫ് ഇൻസ്പെക്ടർ സമർപ്പിച്ച റിപ്പോർട്ടായിരുന്നു. ലഭിച്ച രഹസ്യ വിവരങ്ങൾ അനുസരിച്ച്, എതിർകക്ഷി ആളുകളെ മർദ്ദിക്കുകയും പുൽഗാവ് റെയിൽവേ സ്റ്റേഷനിൽ പണം പിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ടെന്നും, ഇത് ജനങ്ങൾക്കിടയിൽ അതൃപ്തിക്ക് കാരണമാവുകയും എതിർകക്ഷിയെ പുൽഗാവ് റെയിൽവേ സ്റ്റേഷനിൽ നിന്ന് സ്ഥലം മാറ്റുന്നതിനായി ധർണയ്ക്കും പ്രക്ഷോഭത്തിനും വഴി തുറക്കുകയും ചെയ്തു എന്നും അറിയിച്ചിരുന്നു. പ്രസ്തുത റിപ്പോർട്ടിന് കുറ്റത്തിന് പിന്തുണ നൽകുന്ന തെളിവു മൂല്യം ഇല്ല എന്ന് അപ്പീൽ അധികാരി വിധിച്ചു. തൽഫലമായി, ചാർജ് 2 തെളിയിക്കപ്പെട്ടില്ല എന്ന്

തീരുമാനിച്ചു.

05.09.2007 തീയതിയിലെ ഉത്തരവ് പ്രകാരം, അപ്പീൽ അധികാരി സർവീസിൽ നിന്ന് നീക്കം ചെയ്യാനുള്ള ശിക്ഷ, ഭാവിയിൽ പ്രാബല്യമില്ലാത്ത വിധത്തിൽ 6 മാസത്തേക്ക് റാങ്കിങ്ങിൽ കുറവ് വരുത്തികൊണ്ട് ഇളവ് ചെയ്തു.

7. അപ്പീൽ അതോറിറ്റിയുടെ ഉത്തരവിലെ ചില പോരായ്മകൾ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊണ്ട് സീനിയർ ഡിവിഷണൽ സെക്യൂരിറ്റി കമ്മീഷണർ/നാഗ്പൂർ, 10.09.2007-ലെ കത്ത് വഴി ചീഫ് സെക്യൂരിറ്റി കമ്മീഷണറോട് ചട്ടം 219.4 പ്രകാരം ഡി.എ.ആർ. നടപടികളുടെ പുനഃപരിശോധന ആവശ്യപ്പെട്ടു. എതിർകക്ഷി സർവീസിൽ തുടർന്നാൽ ആർ.പി.എഫിന്റെ പ്രതിച്ഛായ തകരുമെന്ന് ബോധിപ്പിച്ചു. കുറ്റാരോപിതനായ ജീവനക്കാരനെ സസ്പെൻഷനിലായിരിക്കെ, ഒരു അഴിമതിക്കേസിൽ നാഗ്പൂർ സി.ബി.ഐ., അറസ്റ്റ് ചെയ്തു എന്ന വിവരവും ശ്രദ്ധയിൽപ്പെട്ടിരുന്നു.

8. ചീഫ് സെക്യൂരിറ്റി കമ്മീഷണർ/സി.ആർ., 1987-ലെ റെയിൽവേ പ്രൊട്ടക്ഷൻ ഫോഴ്സ് ചട്ടങ്ങൾ, ചട്ടം 219.4 പ്രകാരം, നിർബന്ധിത വിരമിക്കൽ എന്ന ശിക്ഷ ചുമത്തുന്നതിനായി 23.10.2007 തീയതിയിൽ എതിർകക്ഷിയ്ക്ക് ഒരു കാരണം കാണിക്കൽ നോട്ടീസ് നൽകി.

എതിർകക്ഷിയുടെ മറുപടി പരിഗണിച്ച ശേഷം, 05.12.2007 തീയതിയിലെ ഉത്തരവ് പ്രകാരം, ജീവനക്കാരനെതിരെ ചുമത്തിയ കുറ്റങ്ങൾ വളരെ ഗൗരവമേറിയതും, സംശയതാതീതമായി തെളിയിക്കപ്പെട്ടതും, സേനയുടെ കീർത്തിയെ കളങ്കപ്പെടുത്തുന്നതുമാണെന്ന് അധികാരി കണ്ടെത്തി. കുറ്റങ്ങളുടെ ഗൗരവം, കർത്തവ്യത്തിൽ വരുത്തിയ ഗുരുതരമായ വീഴ്ച, അധികാര ദുർവിനിയോഗം എന്നിവ

കണക്കിലെടുത്ത്, ഒരു വലിയ ശിക്ഷ ചുമത്താൻ നിർദ്ദേശിച്ചു. എതിർകക്ഷി സസ്പെൻഷനിലായിരിക്കെ, നിയമവിരുദ്ധമായി പാരിതോഷികം ആവശ്യപ്പെട്ടതിന്റെ പേരിൽ, 1988-ലെ അഴിമതി നിരോധന നിയമം, വകുപ്പുകൾ 7, 13(1)(d) പ്രകാരം ട്രാപ്പിൽപ്പെടുകയും നാഗ്പൂർ സി.ബി.ഐ. അറസ്റ്റ് ചെയ്തതായും ശ്രദ്ധയിൽപ്പെട്ടു. അതനുസരിച്ച്, ഉടനടി പ്രാബല്യത്തിൽ സർവീസിൽ നിന്ന് നിർബന്ധിത വിരമിക്കൽ എന്ന ശിക്ഷ ചുമത്തി.

കുറ്റാരോപിതനായ ജീവനക്കാരന് തന്നെ സ്വയം പ്രതിരോധിക്കാൻ ന്യായമായ അവസരം നൽകിയ ശേഷം, നിലവിലുള്ള ഡി.എ.ആർ. നിയമങ്ങൾ അനുസരിച്ചാണ് അന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ വകുപ്പുതല അന്വേഷണം നടത്തിയത് എന്ന നിഗമനത്തിലെത്തി. അന്വേഷണ നടപടികളിൽ വീഴ്ചകളോ ക്രമക്കേടുകളോ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല എന്നും കണ്ടെത്തി.

9. എതിർകക്ഷി റെയിൽവേ ബോർഡിലെ ആർ.പി.എഫ്. ഡയറക്ടർ ജനറലിന് മുമ്പാകെ ഒരു അപ്പീൽ ഫയൽ ചെയ്തു.

19/21.05.2008 തീയതിയിലെ ഉത്തരവ് പ്രകാരം, ഇടപെടാൻ ആവശ്യമായ പുതിയ തെളിവുകളൊന്നും രേഖകളിൽ കൊണ്ടുവന്നിട്ടില്ലാത്തതിനാൽ റെയിൽവേ ബോർഡ് ആർ.പി.എഫ്. ഡയറക്ടർ ജനറൽ അപ്പീൽ തള്ളി. ചട്ടങ്ങൾ അനുശാസിക്കുന്ന നടപടിക്രമങ്ങൾ അനുസരിച്ചാണ് അന്വേഷണം നടത്തിയത് എന്നും, ജീവനക്കാരന് സ്വയം പ്രതിരോധിക്കാൻ മതിയായതും ന്യായവുമായ അവസരം നൽകിയിട്ടുണ്ട് എന്നും കണ്ടെത്തി. ആർ.പി.എഫ്. ചട്ടങ്ങൾക്കനുസൃതമായി ശിക്ഷ വർദ്ധിപ്പിക്കാനുള്ള അപ്പീൽ

അതോറിറ്റിയുടെ നിലപാട് ഡയറക്ടർ ജനറൽ സ്ഥിരീകരിച്ചു. എതിർകക്ഷിയുടെ പെരുമാറ്റ ദൂഷ്യത്തിന്റെ ഗൗരവത്തിന് ആനുപാതികമാണ് ശിക്ഷയെന്നും വിലയിരുത്തി.

10. സർവീസിൽ നിന്ന് നിർബന്ധിതമായി വിരമിക്കാനുള്ള 12.07.2007, 05.12.2007 തീയതികളിലെ ഉത്തരവുകൾ റദ്ദാക്കുന്നതിന് വേണ്ടി എതിർകക്ഷി ബോംബെ ഹൈക്കോടതിയുടെ നാഗ്പൂർ ബെഞ്ചിന് മുമ്പാകെ റിട്ട് ഹർജി നമ്പർ 941/2009 ഫയൽ ചെയ്തു.

03.07.2017 തീയതിയിലെ ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെട്ട വിധിന്യായവും ഉത്തരവും വഴി ഹൈക്കോടതി റിട്ട് ഹർജി ഭാഗികമായി അനുവദിച്ചു. ചാർജ് 1(b) സംബന്ധിച്ച കണ്ടെത്തലുകൾ മൽഖേഡ്, തിംതാല റെയിൽവേ സ്റ്റേഷനുകൾക്കിടയിലുള്ള 19 സിഎസ്ടി-9 പ്ലേറ്റുകളുടെ മോഷണവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതാണെന്ന് ഹൈക്കോടതി നിരീക്ഷിച്ചു. 21.11.2006-ന് റിട്ട് ഹർജിക്കാരന്റെ (അയാൾ പുൽഗാവ് ആർ.പി.എഫ്. ചൗക്കിയുടെ ചുമതലയുള്ളയാളായിരുന്നു) അടുത്ത് മോഷണം റിപ്പോർട്ട് ചെയ്തു. കുറ്റാരോപിതനായ ജീവനക്കാരൻ 25.11.2006-ന് സ്ഥലത്തെത്തുകയും, 20,520/- രൂപ വിലവരുന്ന 9 ബാർ സിഎസ്ടി-9 പ്ലേറ്റുകൾ കുറവുണ്ടെന്ന് രേഖപ്പെടുത്തി ഒരു സ്ഥല ഭൂപടത്തോടെയുള്ള പഞ്ചനാമ തയ്യാറാക്കുകയും ചെയ്തു. എഫ്.ഐ.ആർ. നിശ്ചിത ഫോർമാറ്റിൽ തയ്യാറാക്കിയിരുന്നു. റിട്ട് ഹർജിക്കാരനെതിരെയുള്ള ആരോപണം, അയാൾ എഫ്.ഐ.ആറിൽ ഒപ്പിടുന്നതിൽ വീഴ്ച്ചവരുത്തിയെന്നും 03.12.2006 മുതൽ 14.12.2006 വരെ അനുമതിയില്ലാതെ അവധിയെടുക്കുകയും ചെയ്തു എന്നതായിരുന്നു.

എഫ്.ഐ.ആറും കേസ് ഡയറിയും നാഗ്പൂരിലെ സീനിയർ ഡിവിഷണൽ

സെക്യൂരിറ്റി കമ്മീഷണർ ഓഫീസിൽ സമർപ്പിച്ചില്ല എന്നതായിരുന്നു റിട്ട് ഹർജിക്കാരനെതിരെയുള്ള കുറ്റം. റിട്ട് ഹർജിക്കാരന്റെ അസാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ സീനിയർ ഡിവിഷണൽ കമ്മീഷണർ, നാഗ്പൂർ/ആർ.പി.എഫ്., എഫ്.ഐ.ആറും കേസ് ഡയറിയും കൈക്കലാക്കി എന്നും ഹൈക്കോടതി ശ്രദ്ധിച്ചു.

അതിനുശേഷം, വാർധയിലെ താന ആർ.പി.എഫ് ഇൻചാർജ് ആയിരുന്ന നിർമ്മൽ ടോപ്പോ 26.11.2006-ന് സ്ഥലം സന്ദർശിക്കുകയും രണ്ടാമതൊരു പഞ്ചനാമ തയ്യാറാക്കുകയും ചെയ്തു.

21.11.2006-ൽ നടന്ന മോഷണം കണ്ടെത്താത്തതിന് റിട്ട് ഹർജിക്കാരൻ കുറ്റക്കാരനാണെന്ന് പറയാൻ കഴിയില്ലെന്ന് ഹൈക്കോടതി വിധിച്ചു, കാരണം മോഷണം 26.11.2006-ന് നിർമ്മൽ ടോപ്പോയാണ് കണ്ടെത്തിയത്. ഹൈക്കോടതിയുടെ വീക്ഷണത്തിൽ, റിട്ട് ഹർജിക്കാരൻ വാർധയിലെ താന ആർ.പി.എഫ് ന് കീഴിലുള്ള പുൽഗാവ് പോലീസ് ചൗക്കിയുടെ ചുമതലയുള്ളയാളായിരുന്നതിനാൽ, മോഷണം നാഗ്പൂരിലെ ഹെഡ് ഓഫീസിൽ റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യാൻ അയാൾക്ക് നിയമപരമായ ബാധ്യതയില്ല എന്നും കണ്ടെത്തി.

05.09.2007 തീയതിയിലെ സീനിയർ ഡിവിഷണൽ സെക്യൂരിറ്റി കമ്മീഷണറുടെ ഉത്തരവ് ശരിയായ നിലപാടാണ് എന്ന് ഹൈക്കോടതി വിധിച്ചു. അതിൽ, ഇത്തരം മോഷണങ്ങൾ സാധാരണമായി കാണപ്പെടുന്നതാണെന്നും, സാമ്പത്തിക നഷ്ടം സംഭവിച്ചിട്ടില്ലാത്തതിനാലും, ഒത്തുകളിയോ അഴിമതിയോ ആരോപിക്കപ്പെടാത്തതിനാലും സേവനത്തിൽ നിന്ന് നീക്കം ചെയ്യാനുള്ള കടുത്ത ശിക്ഷയ്ക്ക് ഇത് വഴിയൊരുക്കില്ല എന്നും

നിരീക്ഷിച്ചിരുന്നു. ചീഫ് സെക്യൂരിറ്റി കമ്മീഷണറും ഡയറക്ടർ ജനറലും ഇത് പരിഗണിച്ചില്ല എന്നും ഹൈക്കോടതി ചൂണ്ടിക്കാട്ടി.

നാഗ്പൂർ സി.ബി.ഐ., റിട്ട് ഹർജിക്കാരനെതിരെ ഒരു വലിയ കുറ്റപത്രം ചുമത്തിക്കൊണ്ട് അറസ്റ്റ് ചെയ്തത് തീർത്തും അപ്രസക്തമായ ഒരു പരിഗണനയാണ് എന്നും ഹൈക്കോടതി നിരീക്ഷിച്ചു, കാരണം അത് വേറൊരു കേസ് ആയിരുന്നു, നിലവിലെ കേസിൽ ഈ വിഷയത്തിൽ കുറ്റമൊന്നും ചുമത്തിയിരുന്നില്ല.

തിംതാലയ്ക്കും മൽഖേഡിനും ഇടയിലുള്ള Km 672/32-ൽ സൂക്ഷിച്ചിരുന്ന 28,000/- രൂപ വിലവരുന്ന 1 കോച്ച് ടോളിയുടെ മോഷണം സംബന്ധിച്ച ചാർജ് 1(c)-യെക്കുറിച്ച്, മോഷണം മറ്റൊരു ഉദ്യോഗസ്ഥനാണ് കണ്ടെത്തിയത് എന്നും, അതിനാൽ കേസ് റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യാത്തതിലെ കാലതാമസം സംബന്ധിച്ച ആരോപണത്തിന് പ്രാധാന്യം നഷ്ടപ്പെടുന്നു എന്നും ഹൈക്കോടതി വിധിച്ചു. വിധിന്യായത്തിലെ ഖണ്ഡിക 25-ൽ, സീനിയർ ഡിവിഷണൽ സെക്യൂരിറ്റി കമ്മീഷണർ രേഖപ്പെടുത്തിയ കണ്ടെത്തലുകൾ മാറ്റാൻ കഴിയില്ല എന്നും വിധിച്ചു.

ചാർജ് 2 നെ സംബന്ധിച്ച്, പ്രധാന സാക്ഷി ഷെയ്ഖ് ഇബ്രാഹിം എന്ന യാത്രക്കാരനായിരുന്നുവെന്നും, അദ്ദേഹത്തെ വിസ്തരിച്ചില്ല എന്നും ഹൈക്കോടതി കണ്ടെത്തി. യാത്രക്കാരൻ രജിസ്റ്റർ ചെയ്ത പരാതിയിലും ഓട്ടോറിക്ഷക്കാർ നടത്തിയ ധർണയിലും മാത്രമാണ് ആശ്രയിച്ചത്. അതിനാൽ, പ്രസ്തുത ചാർജ് തെളിയിക്കപ്പെട്ടില്ല എന്ന് വിധിച്ചു.

ഹൈക്കോടതി, സീനിയർ ഡിവിഷണൽ സെക്യൂരിറ്റി കമ്മീഷണർ പുറപ്പെടുവിച്ച

12.07.2007 തീയതിയിലെ ഉത്തരവും, നിർബന്ധിത വിരമിക്കലിന് ഉത്തരവിട്ട ചീഫ് സെക്യൂരിറ്റി കമ്മീഷണറുടെ 18.02.2007 തീയതിയിലെ ഉത്തരവും, പ്രസ്തുത ഉത്തരവ് ശരിവെച്ച റെയിൽവേ പ്രൊട്ടക്ഷൻ ഫോഴ്സ് ഡയറക്ടർ ജനറലിന്റെ 19/21.05.2008 തീയതിയിലെ ഉത്തരവും റദ്ദാക്കി. ഹൈക്കോടതി, ഫസ്റ്റ് അപ്പീൽ അതോറിറ്റി ആയ സീനിയർ ഡിവിഷണൽ സെക്യൂരിറ്റി കമ്മീഷണർ, റെയിൽവേ പ്രൊട്ടക്ഷൻ ഫോഴ്സ് പുറപ്പെടുവിച്ച 05.09.2007 തീയതിയിലെ ഉത്തരവ് പുനഃസ്ഥാപിച്ചു. ഉത്തരവ് പ്രകാരം, റിട്ട് ഹർജിക്കാരനെ സർവീസിൽ തിരിച്ചെടുക്കാൻ നിർദ്ദേശിച്ചു. കൂടാതെ, ഭാവിയിൽ പ്രാബല്യമില്ലാത്ത വിധത്തിൽ 6 മാസത്തേക്ക് റാങ്കിങ്ങിൽ കുറവ് വരുത്തിയതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് 50% ശമ്പള കുടിശ്ശിക ഉൾപ്പെടെയുള്ള എല്ലാ അനുബന്ധ ആനുകൂല്യങ്ങൾക്കും അയാൾക്ക് അർഹതയുണ്ടായിരിക്കും എന്നും നിർദ്ദേശിച്ചു.

11. ഹൈക്കോടതിയുടെ നിർബന്ധിത വിരമിക്കൽ ഉത്തരവ് റദ്ദാക്കിയതിനെയും, റെയിൽവേ വകുപ്പിനോട് പ്രതിയെ അനുബന്ധ ആനുകൂല്യങ്ങളും 50% ശമ്പള കുടിശ്ശികയും നൽകി പുനഃസ്ഥാപിക്കാൻ നിർദ്ദേശിച്ചതിനെയും ചോദ്യം ചെയ്തുകൊണ്ട് ഡിപ്പാർട്മെന്റ് നിലവിലെ സിവിൽ അപ്പീൽ ഫയൽ ചെയ്തു.

ഈ കോടതി 17.11.2017 തീയതിയിലെ ഉത്തരവ് വഴി നോട്ടീസ് അയക്കുകയും ഹൈക്കോടതി പുറപ്പെടുവിച്ച വിധിന്യായത്തിന്റെ പ്രവർത്തനം താൽക്കാലികമായി നിർത്തിവെക്കാൻ നിർദ്ദേശിക്കുകയും ചെയ്തു.

12. ചർച്ചയും വിശകലനവും

കക്ഷികൾക്ക് വേണ്ടി ഹാജരായ അഭിഭാഷകരുടെ വാദം കോടതി കേൾക്കുകയും അവർ ഫയൽ ചെയ്ത രേഖകൾ പരിശോധിക്കുകയും ചെയ്തു.

12.1 അച്ചടക്ക നടപടികളിൽ ഹൈക്കോടതി അതിന്റെ റിട്ട് അധികാരപരിധി പ്രയോഗിച്ച് ഇടപെടുന്നതിന്റെ പരിധിയെക്കുറിച്ചാണ് കോടതി ആദ്യം ചർച്ച ചെയ്യുന്നത്. ഹൈക്കോടതി ഒരു അപ്പീൽ അതോറിറ്റിയായി പ്രവർത്തിക്കരുതെന്നും, അന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥന് മുമ്പാകെ സമർപ്പിച്ച തെളിവുകൾ വീണ്ടും വിലയിരുത്തരുത് എന്നതും സ്ഥാപിതമായ നിയമതത്വമാണ്.

ഒരു സർക്കാർ ജീവനക്കാരനെതിരെ വകുപ്പുതല അന്വേഷണത്തിലെ കണ്ടെത്തലുകളിൽ ഹൈക്കോടതികൾ ഇടപെടുന്നതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ഈ കോടതിയുടെ ചില വിധികൾ കോടതി ശ്രദ്ധിക്കുന്നു.

ആന്ധ്രാപ്രദേശ് സംസ്ഥാനം v.എസ്. ശ്രീരാമ റാവു[1] കേസിൽ ഈ കോടതിയുടെ ഒരു മൂന്നംഗ ബെഞ്ച് വിധിച്ചത് : ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 226 പ്രകാരം ഹൈക്കോടതി ഒരു സർക്കാർ ജീവനക്കാരനെതിരെ നടന്ന വകുപ്പുതല അന്വേഷണത്തിന്റെ തീരുമാനത്തിന്മേലുള്ള അപ്പീൽ കോടതിയായിരിക്കില്ല. തെളിവുകൾ പുനഃപരിശോധിക്കുകയും, തെളിവുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ സ്വതന്ത്രമായ ഒരു കണ്ടെത്തൽ നടത്തുകയും ചെയ്യേണ്ടത് ഹൈക്കോടതിയുടെ റിട്ട് അധികാരപരിധിയിൽപ്പെടുന്ന ഒരു കാര്യമല്ല. എന്നിരുന്നാലും, കുറ്റാരോപിതനായ ഉദ്യോഗസ്ഥനെതിരെ നടപടിയെടുത്ത വകുപ്പുതല അധികാരികളുടെ നടപടികൾ

1 AIR 1963 SC 1723.

സ്വാഭാവിക നീതിയുടെ തത്വങ്ങൾക്ക് വിരുദ്ധമാകുമ്പോൾ, അല്ലെങ്കിൽ കണ്ടെത്തലുകൾക്ക് തെളിവുകളുടെ പിൻബലമില്ലാതിരിക്കുകയോ അല്ലെങ്കിൽ കുറ്റാരോപിതനായ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ കുറ്റക്കാരനാണെന്ന നിഗമനത്തെ ന്യായമായ രീതിയിൽ പിന്തുണയ്ക്കാത്ത സാഹചര്യങ്ങളിലോ അല്ലെങ്കിൽ അന്വേഷണ രീതി, നിയമപ്രകാരമുള്ള ചട്ടങ്ങൾ ലംഘിക്കുമ്പോൾ അല്ലെങ്കിൽ അധികാരികൾ ബാഹ്യമായ പല കാരണങ്ങളാൽ സ്വാധീനിക്കപ്പെടുകയും ന്യായമായ ഒരു തീരുമാനത്തിൽ എത്താൻ പരാജയപ്പെടുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ അല്ലെങ്കിൽ തീർത്തും അപ്രസക്തമായ കാര്യങ്ങളാൽ സ്വാധീനിക്കപ്പെടുമ്പോൾ അല്ലെങ്കിൽ, ന്യായബോധമുള്ള ഒരു വ്യക്തിക്കും കൈക്കൊള്ളാനാവാത്ത വിധത്തിൽ പ്രഥമദൃഷ്ട്യാ തന്നെ അത്രമാത്രം ഏകപക്ഷീയവും അന്യായവുമായ ഒരു നിഗമനം/തീരുമാനം ആണെങ്കിൽ ഹൈക്കോടതിക്ക് ഇടപെടാവുന്നതാണ്. എന്നാൽ, അന്വേഷണം കൃത്യമായി നടത്തിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, വകുപ്പുതല അധികാരി മാത്രമാണ് വിധികർത്താവ്. കണ്ടെത്തലുകൾക്ക് അടിസ്ഥാനമാക്കാൻ കഴിയുന്ന ചില നിയമപരമായ തെളിവുകൾ ഉണ്ടെങ്കിൽ, ആ തെളിവുകളുടെ പര്യാപ്തതയോ വിശ്വാസ്യതയോ ഒരു റിട്ട് ഹർജിയിൽ ഹൈക്കോടതി മുമ്പാകെ വാദിക്കാൻ അനുവദിക്കുന്ന ഒരു വിഷയമല്ല.

ഈ തത്വങ്ങൾ *ആന്ധ്രാപ്രദേശ് സംസ്ഥാനം v ചിത്ര വെങ്കട റാവു*[2] എന്ന കേസിലും വീണ്ടും ഊന്നിപ്പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അനുച്ഛേദം 226 പ്രകാരം ഒരു സെർഷ്യോററി റിട്ട് പുറപ്പെടുവിക്കാനുള്ള അധികാരപരിധി ഒരു മേൽനോട്ട അധികാരപരിധിയാണ്. കോടതി ഈ അധികാരം അപ്പീൽ കോടതിയായിട്ടല്ല വിനിയോഗിക്കുന്നത്. തെളിവുകൾ

2 (1975) 2 SCC 557.

വിലയിരുത്തിയതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ കീഴ്ക്കോടതിയോ ടൈബ്യൂണലോ എത്തിച്ചേർന്ന വസ്തുതാപരമായ കണ്ടെത്തലുകൾ റിട്ട് നടപടികളിൽ വീണ്ടും പരിഗണിക്കുകയോ ചോദ്യം ചെയ്യുകയോ ഇല്ല. രേഖകളിൽ വ്യക്തമായി സംഭവിച്ചിട്ടുള്ള നിയമപരമായ ഒരു പിഴവ് റിട്ട് കോടതിക്ക് തിരുത്താൻ കഴിയും, എന്നാൽ വസ്തുതാപരമായ പിഴവ് എത്ര ഗുരുതരമാണെങ്കിൽ പോലും തിരുത്താൻ കഴിയില്ല. ടൈബ്യൂണൽ വസ്തുതാപരമായ കണ്ടെത്തൽ രേഖപ്പെടുത്തുന്നതിൽ, സ്വീകാര്യവും സുപ്രധാനവുമായ തെളിവുകൾ തെറ്റായി നിഷേധിക്കുകയോ അല്ലെങ്കിൽ സ്വീകാര്യമല്ലാത്ത തെളിവുകൾ തെറ്റായി സ്വീകരിക്കുകയോ ചെയ്തു എന്ന് തെളിയിച്ചാൽ ഒരു റിട്ട് പുറപ്പെടുവിക്കാവുന്നതാണ്. ടൈബ്യൂണലിന് മുമ്പാകെ സമർപ്പിച്ച സുപ്രധാന തെളിവുകൾ ഒരു കണ്ടെത്തൽ നിലനിർത്താൻ മതിയായതോ പര്യാപ്തമല്ലാത്തതോ ആയതിന്റെ പേരിൽ, ടൈബ്യൂണൽ രേഖപ്പെടുത്തിയ വസ്തുതാപരമായ കണ്ടെത്തലിനെ ചോദ്യം ചെയ്യാൻ കഴിയില്ല. ഒരു വിഷയത്തിൽ സമർപ്പിച്ച തെളിവുകളുടെ പര്യാപ്തതയോ ആ കണ്ടെത്തലിൽ നിന്ന് ഉരുത്തിരിയുന്ന വസ്തുതാപരമായ നിഗമനമോ, ടൈബ്യൂണലിന്റെ മാത്രം അധികാരപരിധിയിൽ വരുന്നതാണ്.

യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ v ജി. ഗണയുധം[3], *ഡയറക്ടർ ജനറൽ ആർ.പി.എഫ് v സി.എച്ച്. സായ് ബാബു*[4], *ചെന്നൈ മെട്രോപൊളിറ്റൻ വാട്ടർ സപ്ലൈ ആൻഡ് സീവറേജ് ബോർഡ് v ടി.ടി. മുരളി,*[5] *യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ v മനാബ് കുമാർ ഗുഹ*[6] എന്നിവയുൾപ്പെടെ ഈ കോടതിയുടെ തുടർന്നുള്ള പല തീരുമാനങ്ങളിലും ഈ തത്വങ്ങൾ

3 (1997) 7 SCC 463
4 (2003) 4 SCC 331
5 (2014) 4 SCC 108
6 (2011) 11 SCC 535

സ്ഥിരമായി പിന്തുടർന്നിട്ടുണ്ട്.

ഈ കോടതി അടുത്തിടെ പുറപ്പെടുവിച്ച *രാജസ്ഥാൻ സംസ്ഥാനം v ഹരീം സിംഗ്*[7] എന്ന വിധിന്യായത്തിൽ, നിയമപരമായ തത്വങ്ങൾ താഴെ പറയുന്ന വാക്കുകളിൽ സംഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്നു:

> *"33. അച്ചടക്ക വിഷയങ്ങളിൽ ജുഡീഷ്യൽ റിവ്യൂ/അവലോകനം എന്ന അധികാരം വിനിയോഗിക്കുമ്പോൾ, രണ്ട് അതിരുകളാണ് ഉള്ളത്. ഒന്നാമത്തേത് നിയന്ത്രണ നിയമത്തെ ഉൾക്കൊള്ളുന്നു. രണ്ടാമത്തേത് ഇടപെടൽ എപ്പോൾ അനുവദനീയമാണ് എന്ന് നിർവചിക്കുന്നു. നിയന്ത്രണ നിയമം ജുഡീഷ്യൽ റിവ്യൂവിന്റെ പരിധിയെ ചുരുക്കുന്നു. ഇതിന് സാധുവായ കാരണമുണ്ട്. പെരുമാറ്റ ദൂഷ്യം നടന്നിട്ടുണ്ടോ എന്ന് തീരുമാനിക്കേണ്ടത് പ്രാഥമികമായി അച്ചടക്ക അതോറിറ്റിയുടെ അധികാരപരിധിക്കുള്ളിലാണ്. ജഡ്ജി അച്ചടക്ക അതോറിറ്റിയുടെ സ്ഥാനം ഏറ്റെടുക്കുന്നില്ല. ജഡ്ജി ഒരു തൊഴിലുടമയുടെ സ്ഥാനം സ്വീകരിക്കുന്നുമില്ല. അച്ചടക്ക അധികാരിയുടെ വസ്തുതാപരമായ കണ്ടെത്തലിന്റെ അനുവർത്തനം, സേവനത്തിന്റെ കാര്യക്ഷമമായ നടത്തിപ്പിന് തൊഴിലുടമയാണ് ഉത്തരവാദിയെന്ന ആശയം അംഗീകരിക്കുന്നതിന്റെ ഭാഗമാണ്. അച്ചടക്കം സംബന്ധിച്ച അന്വേഷണങ്ങൾ സ്വാഭാവിക നീതിയുടെ ചട്ടങ്ങൾ പാലിക്കേണ്ടതുണ്ട്. എന്നാൽ, അവ നീതിന്യായ നടപടികൾക്ക് ബാധകമായ തെളിവുകളുടെ കർശനമായ ചട്ടങ്ങൾ അനുസരിച്ചല്ല നടത്തുന്നത്. അതിനാൽ,*

7 സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 3340/2020 ൽ ജസ്റ്റിസ് ഡി. വൈ. ചന്ദ്രചൂഡ്, ജസ്റ്റിസ് ഇന്ദിര ബാനർജി എന്നിവരടങ്ങുന്ന ബെഞ്ച് 2020 ഒക്ടോബർ 29-ന് പുറപ്പെടുവിച്ച വിധിന്യായം.

തെളിയിക്കപ്പെടാനുള്ള മാനദണ്ഡം, ക്രിമിനൽ വിചാരണയെ നിയന്ത്രിക്കുന്ന ന്യായമായ സംശയത്തിനപ്പുറമുള്ള കർശനമായ മാനദണ്ഡമല്ല, മറിച്ച് സാധ്യതകളുടെ ആധിക്യത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ള ഒരു സിവിൽ മാനദണ്ഡമാണ്. സാധ്യതകളുടെ ആധിക്യം എന്ന നിയമിതത്വത്തിൽ, പശ്ചാത്തലത്തെയും വിഷയത്തെയും അടിസ്ഥാനമാക്കി വ്യത്യസ്ത സമീപനങ്ങളുണ്ട്. ഈ സ്പെക്ട്രത്തിന്റെ ആദ്യത്തെ അതിര് അനുവർത്തനത്തിലും സ്വയംഭരണത്തിലും അധിഷ്ഠിതമാണ് – അതായത്, വസ്തുതകൾ കണ്ടെത്തുന്ന അധികാരി എന്ന നിലയിൽ അച്ചടക്ക അതോറിറ്റിയുടെ സ്ഥാനത്തോടുള്ള ആദരവ് അല്ലെങ്കിൽ അത്തരം തീരുമാനത്തിന്റെ അനുവർത്തനവും സർവീസിന്റെ അച്ചടക്കവും കാര്യക്ഷമതയും നിലനിർത്തുന്നതിൽ തൊഴിലുടമയ്ക്കുള്ള സ്വയംഭരണവും. സ്പെക്ട്രത്തിന്റെ മറ്റേ അതിര് അന്വേഷണത്തിലെ കണ്ടെത്തലുകൾക്ക് തെളിവുകളുടെ പിൻബലമില്ലാതിരിക്കുകയോ അല്ലെങ്കിൽ അവ വികലമാവുകയോ ചെയ്യുമ്പോൾ ഇടപെടാൻ കോടതിക്ക് അധികാരപരിധിയുണ്ട് എന്ന തത്വമാണ്. ഒരു കേസിലെ സുപ്രധാന തെളിവുകൾ പരിഗണിക്കുന്നതിൽ വീഴ്ച സംഭവിയ്ക്കുന്നത്, വസ്തുതയുടെ വികലമായ ഒരു നിർണ്ണയമായാണ് നിയമം കണക്കാക്കുന്നത്. ആനുപാതികത നമ്മുടെ നീതിന്യായ വ്യവസ്ഥയുടെ ഉറച്ച സവിശേഷതയാണ്. കണ്ടെത്തലോ ശിക്ഷയോ തെളിവിന്റെയോ ദുഷ്പെരുമാറ്റത്തിന്റെയോ ഗൗരവത്തിന് ആനുപാതികമല്ലാതെ വരുമ്പോൾ കോടതിക്ക് ഇടപെടാനുള്ള അധികാരം അനുവദിക്കുന്നത് സർവീസുമായി ബന്ധപ്പെട്ട വളരെക്കാലമായി അംഗീകരിച്ചിട്ടുള്ള നിയമതത്വമാണ്. ഈ സ്പെക്ട്രത്തിന്റെ രണ്ട് അതിരുകൾ സന്തുലിതമായി

നിലനിർത്തുന്നതിലാണ് ജുഡീഷ്യൽ വൈദഗ്ധ്യം സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. ജുഡീഷ്യൽ അവലോകനം എന്ന അധികാരം വിനിയോഗിക്കുമ്പോൾ, ന്യായാധിപന്മാർ, ഇടപെടാതിരിക്കുക അല്ലെങ്കിൽ കോടതിയുടെ ഇടപെടൽ ആവശ്യമില്ല എന്ന തത്വം നിഷ്ക്രിയമായി ആവർത്തിക്കുകയല്ല ചെയ്യുന്നത്. പകരം, അവർ സജീവമായും ശ്രദ്ധയോടെയും വിഷയം പരിശോധിക്കുന്നു. ഒരു അച്ചടക്ക സംബന്ധമായ അന്വേഷണത്തിലെ കണ്ടെത്തലിന് എന്തെങ്കിലും തെളിവുണ്ടോ എന്ന് നിർണ്ണയിക്കാൻ പ്രാരംഭ തലത്തിലുള്ള ഒരു സൂക്ഷ്മപരിശോധന നടത്തുന്നു. ദുഷ്പെരുമാറ്റ ആരോപണത്തെ പിന്തുണയ്ക്കാൻ ചില തെളിവുകൾ ഉണ്ടെന്ന് കോടതി മനസ്സാക്ഷിയെ ബോധ്യപ്പെടുത്താനും വികലമായ സമീപനങ്ങൾക്കെതിരെ ജാഗ്രതയോടെ നിലകൊള്ളുവാനും വേണ്ടിയാണ് ഇത്. എന്നാൽ, ഇത് ഒരു അച്ചടക്ക സംബന്ധമായ അന്വേഷണത്തിലെ തെളിവുകളുടെ കണ്ടെത്തലുകൾ പുനഃപരിശോധിയ്ക്കാൻ കോടതിയെ അനുവദിക്കുന്നില്ല. അല്ലെങ്കിൽ, ജഡ്ജിക്ക് കൂടുതൽ ഉചിതമെന്ന് തോന്നുന്ന ഒരു കാഴ്ചപ്പാട് പകരം വെക്കാനും കഴിയില്ല. അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നത് മേൽപ്പറഞ്ഞ ആദ്യ തത്വത്തിന്റെ ലംഘനമാകും. ന്യായാധിപന്മാരുടെ വൈദഗ്ധ്യം എന്നാൽ അവരുടെ സാമാന്യബുദ്ധിയുടെ ശരിയായ പ്രയോഗമാണ്, അല്ലാത്തപക്ഷം അത് വ്യർത്ഥമാണ്."

യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ v പി. ഗുണശേഖരൻ[8] എന്ന കേസിൽ ഈ കോടതി

8 (2015) 2 എസ്സിസി 610.

ബി. സി. ചതുർവേദി v യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ, (1995) 6 SCC 749; യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ v ജി.ഗണയുധം, (1997) 7 SCC 463; ഓം കുമാർ v യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ (2001) 2 SCC 386; കോയമ്പത്തൂർ ജില്ലാ സെൻട്രൽ കോ-ഓപ് ബാങ്ക് v എംപ്ലോയീസ് അസോസിയേഷൻ, (2007) 4 SCC 669; കോൾ ഇന്ത്യ ലിമിറ്റഡ് v മുകുൾ കുമാർ ചൌധരി, (2009) 15 SCC 620; ചെന്നൈ മെട്രോപൊളിറ്റൻ വാട്ടർ സപ്ലൈ ആൻഡ് സീവെറേജ് ബോർഡ് v റ്റി.റ്റി. മുരളി ബാബു, (2014) 4 SCC 108.

വിധിച്ചത്, ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയുടെ 226, 227 എന്നീ അനുച്ഛേദങ്ങൾ പ്രകാരമുള്ള അധികാരം വിനിയോഗിക്കുമ്പോൾ ഹൈക്കോടതി തെളിവുകൾ പുനഃപരിശോധിക്കുന്നതിന് മുതിരരുത് എന്നാണ്. ഹൈക്കോടതി താഴെ പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾ നിർണ്ണയിക്കണം: (a) അന്വേഷണം നടത്തിയത് അതിന് അധികാരപ്പെട്ട അതോറിറ്റിയാണോ; (b) അന്വേഷണം ആ വിഷയത്തിനായി നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ള നടപടിക്രമങ്ങൾ അനുസരിച്ചാണോ നടത്തിയത്; (c) നടപടിക്രമങ്ങളുടെ നടത്തിപ്പിൽ സ്വാഭാവിക നീതിയുടെ തത്വങ്ങൾ ലംഘിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടോ; (d) അധികാരികൾ തെളിവുകൾക്കും കേസിന്റെ മെറിറ്റിനും പുറത്തുള്ള ചില പരിഗണനകൾ കാരണം ന്യായമായ നിഗമനത്തിൽ എത്താൻ കഴിയാത്തവിധം പ്രാപ്തിയില്ലാത്തവരായി മാറിയോ; (e) അധികാരികൾ അപ്രസക്തമോ ബാഹ്യമോ ആയ പരിഗണനകളാൽ സ്വാധീനിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടോ; (f) നിഗമനം പ്രഥമദൃഷ്ട്യാ തന്നെ അത്രമാത്രം ഏകപക്ഷീയവും അന്യായവും ന്യായബോധമുള്ള ഒരു വ്യക്തിക്കും കൈക്കൊള്ളാനാവാത്ത വിധത്തിലുള്ളതുമാണോ; (g) സ്വീകാര്യവും സുപ്രധാനവുമായ തെളിവുകൾ അംഗീകരിക്കുന്നതിൽ അച്ചടക്ക അതോറിറ്റിക്ക് തെറ്റ് പറ്റിയോ; (h) കണ്ടെത്തലിനെ സ്വാധീനിച്ച സ്വീകാര്യമല്ലാത്ത തെളിവുകൾ അച്ചടക്ക അതോറിറ്റിക്ക് തെറ്റായി സ്വീകരിക്കേണ്ടി വന്നോ; (i) വസ്തുതാപരമായ കണ്ടെത്തലിന് തെളിവുകളുടെ പിൻബലമില്ലാതിരുന്നോ.

വിധിന്യായത്തിലെ ഖണ്ഡിക 13-ൽ കോടതി വിധിച്ചത്:

"13. ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 226/227 പ്രകാരം, ഹൈക്കോടതി താഴെ പറയുന്നവ ചെയ്യാൻ പാടില്ല:

(i) തെളിവുകൾ വീണ്ടും വിലയിരുത്താൻ പാടില്ല;

(ii) അന്വേഷണം നിയമപ്രകാരം നടത്തിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, അതിലെ നിഗമനങ്ങളിൽ/തീരുമാനങ്ങളിൽ ഇടപെടാൻ പാടില്ല ;

(iii) തെളിവുകളുടെ പര്യാപ്തതയിലേക്ക് കടന്നുചെല്ലരുത് ;

(iv) തെളിവുകളുടെ വിശ്വാസ്യതയിൽ കൈകടത്തരുത് ;

(v) കണ്ടെത്തലുകൾക്ക് അടിസ്ഥാനമായി നിയമപരമായ തെളിവുകൾ ഉണ്ടെങ്കിൽ, ഇടപെടാതിരിക്കുക;

(vi) വസ്തുതാപരമായ പിഴവ് എത്ര ഗുരുതരമാണെന്ന് തോന്നിയാലും അത് തിരുത്താൻ മുതിരരുത്;

(vii) ശിക്ഷയുടെ ആനുപാതികത, കോടതിയുടെ മനസ്സാക്ഷിയെ ഞെട്ടിക്കുന്നതല്ലെങ്കിൽ അതിൽ ഇടപെടാതിരിയ്ക്കുക."

12.2 നിലവിലെ കേസിൽ, അച്ചടക്ക അധികാരിയായ ചീഫ് സെക്യൂരിറ്റി കമ്മീഷണർക്കെതിരെ ദുരുദ്ദേശ്യത്തിന്റെ ആരോപണമില്ല. നിർബന്ധിത വിരമിക്കൽ ഉത്തരവ് പുറപ്പെടുവിക്കുന്നതിൽ അച്ചടക്ക അധികാരിക്ക് പ്രാപ്തിക്കുറവുണ്ടെന്നോ സ്വാഭാവിക നീതിയുടെ തത്വങ്ങൾ ലംഘിക്കപ്പെട്ടുവെന്നോ അല്ലെങ്കിൽ കണ്ടെത്തലുകൾക്ക് തെളിവുകളുടെ പിൻബലമില്ലെന്നോ ഉള്ള ആരോപണങ്ങളുമില്ല.

12.3 ഈ കേസിലെ രേഖകളിൽ നിന്ന്, 1(b), 1(c) എന്നീ ചാർജ്ജുകൾ അച്ചടക്ക

അധികാരി, അപ്പീൽ അതോറിറ്റി - ചീഫ് സെക്യൂരിറ്റി കമ്മീഷണർ, ആർ.പി.എഫ്., റെയിൽവേ ബോർഡിന്റെ ആർ.പി.എഫ്. ഡയറക്ടർ ജനറൽ എന്നിവരുടെ മുമ്പാകെ ഒരേപോലെ തെളിയിക്കപ്പെട്ടതായി കണ്ടെത്തിയിട്ടുണ്ട്. ചാർജ് 1(b)-ലെ വിഷയം റെയിൽവേയുടെ സിഎസ്ടി-9 പ്ലേറ്റുകൾ മോഷ്ടിക്കപ്പെട്ട കേസിന്റെ എഫ്.ഐ.ആർ. രജിസ്റ്റർ ചെയ്യാതിരുന്നതാണ്. അന്വേഷണം നടത്തിയ ശേഷം എതിർകക്ഷി എഫ്.ഐ.ആർ. തയ്യാറാക്കിയിട്ടും, അതിൽ ഒപ്പിട്ടില്ല എന്നും, അതിനുശേഷം അനുമതിയില്ലാതെ അവധിയെടുത്ത് പോയി എന്നും കണ്ടെത്തലിൽ പറയുന്നു. ഇതിന്റെ ഫലമായി, എഫ്.ഐ.ആർ. രജിസ്റ്റർ ചെയ്യപ്പെട്ടില്ല, അന്വേഷണം തുടക്കത്തിൽ തന്നെ തടസ്സപ്പെട്ടു. കുറച്ച് കാലതാമസത്തിന് ശേഷം, സ്ഥലത്തെത്തിയ താന ആർ.പി.എഫിന്റെ ഇൻചാർജ് ആയിരുന്ന നിർമ്മൽ ടോപ്പോ രണ്ടാമത്തെ ഒരു പഞ്ചനാമ തയ്യാറാക്കുകയും തുടർന്ന് എഫ്.ഐ.ആർ. രജിസ്റ്റർ ചെയ്യുകയും ചെയ്തു.

ചാർജ് 1(b) സംബന്ധിച്ച കണ്ടെത്തലിൽ ഹൈക്കോടതി ഇടപെട്ടിട്ടില്ല എന്നത് ശ്രദ്ധേയമാണ്.

12.4 ചാർജ് 1(c) ഒരു പ്രത്യേക റിപ്പോർട്ട് കേസായിരുന്നു. ഇത് റെയിൽവേ പ്രൊട്ടക്ഷൻ ചട്ടങ്ങൾ, ചട്ടം 229 പ്രകാരം വരുന്നതാണ്. അത് ഇപ്രകാരമാണ്:

"229. പ്രത്യേക റിപ്പോർട്ടുകൾ - ബുക്ക് ചെയ്ത ചരക്കിന്റെ അല്ലെങ്കിൽ റെയിൽവേ വസ്തുക്കളുടെ മോഷണം സംബന്ധിച്ച കേസുകളിൽ, ഡയറക്ടർ ജനറൽ കാലാകാലങ്ങളിൽ നിശ്ചയിക്കുന്ന മൂല്യത്തേക്കാൾ കൂടുതൽ നഷ്ടം വരികയാണെങ്കിൽ, ഡിവിഷണൽ സെക്യൂരിറ്റി കമ്മീഷണർ, ഡയറക്ടർ ജനറലിന്

പ്രത്യേക റിപ്പോർട്ട് സമർപ്പിക്കേണ്ടതാണ്. ചീഫ് സെക്യൂരിറ്റി കമ്മീഷണർക്കും നിർദ്ദേശങ്ങളിലൂടെ വ്യക്തമാക്കിയ ബന്ധപ്പെട്ട ഉദ്യോഗസ്ഥർക്കും ഈ റിപ്പോർട്ടിന്റെ പകർപ്പ് നൽകേണ്ടതാണ്."

ചാർജ് 1(c) റെയിൽവേയുടെ ഒരു കോച്ച് ട്രോളി മോഷ്ടിക്കപ്പെട്ടതുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതാണ്. ഇത് സ്ക്രാപ്പ് (പാഴായ ലോഹഭാഗം) ആയി വിൽക്കാൻ വെച്ചിരുന്നതും 28,000/- രൂപ വിലമതിക്കുന്നതുമായിരുന്നു. 04.12.2006-ന് ട്രോളി കൈമാറ്റം ചെയ്യപ്പെടുന്ന സമയത്ത് ഹാജരാകുന്നത് ഒഴിവാക്കാൻ എതിർകക്ഷി സിക്ക് ലീവ് (അസുഖ അവധി) എടുത്തു എന്നതായിരുന്നു ആരോപണം.

ഈ ചാർജ്, അച്ചടക്ക അധികാരി, അപ്പീൽ അതോറിറ്റി, പോലീസ് ഡയറക്ടർ ജനറൽ - ആർ.പി.എഫ്. റെയിൽവേ ബോർഡ് എന്നിവർ തെളിയിക്കപ്പെട്ടതായി കണ്ടെത്തി.

ഈ ചാർജിനെ സംബന്ധിച്ച് ഹൈക്കോടതി വൈരുദ്ധ്യമുള്ള ഒരു കണ്ടെത്തലാണ് നൽകിയത്. വിധിന്യായത്തിലെ ഖണ്ഡിക 24-ൽ, റിട്ട് ഹർജിക്കാരൻ അവധിയെടുക്കുന്നതിന് മുമ്പ് തന്നെ ട്രോളിയുടെ മോഷണം മറ്റൊരു ഉദ്യോഗസ്ഥൻ കണ്ടെത്തിയിരുന്നുവെന്നും, അതിനാൽ മോഷണം റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യുന്നതിൽ റിട്ട് ഹർജിക്കാരൻ കാലതാമസം വരുത്തി എന്ന ചോദ്യത്തിന് പ്രാധാന്യം നഷ്ടപ്പെട്ടു എന്നും കോടതി വിധിച്ചു. എന്നാൽ, ഖണ്ഡിക 25-ൽ, സീനിയർ ഡിവിഷണൽ സെക്യൂരിറ്റി കമ്മീഷണറുടെ 05.09.2007 തീയതിയിലെ ഉത്തരവിനോട് യോജിക്കുന്നുവെന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ഹൈക്കോടതി വിപരീത നിലപാട് എടുത്തു. ആ ഉത്തരവിൽ, ഈ കുറ്റം

തെളിയിക്കപ്പെട്ടതായി കണ്ടെത്തിയിരുന്നു. ഒത്തുകളിയോ അഴിമതിയോ ആരോപിക്കപ്പെടാത്തതിനാൽ, ഈ കുറ്റം സർവീസിൽ നിന്ന് നീക്കം ചെയ്യേണ്ട വിധത്തിലുള്ള കടുത്ത ശിക്ഷയ്ക്ക് അർഹിക്കുന്നതു ഗൗരവമുള്ളതല്ല എന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ഹൈക്കോടതി വിധി അവസാനിപ്പിച്ചു.

കോടതിയുടെ കാഴ്ചപ്പാടിൽ, മേൽപ്പറഞ്ഞ കണ്ടെത്തലുകൾ തെറ്റാണ്, കാരണം എതിർക്ഷിയ്ക്ക് നൽകിയ ശിക്ഷ സർവീസിൽ നിന്ന് നീക്കം ചെയ്യലല്ല, മറിച്ച് 05.12.2007 തീയതിയിലെ ഉത്തരവ് പ്രകാരം സർവീസിൽ നിന്നുള്ള നിർബന്ധിത വിരമിക്കലാണ്.

12.5 ചാർജ്ജുകൾ 1(b), 1(c) എന്നിവ 1987-ലെ റെയിൽവേ പ്രൊട്ടക്ഷൻ ഫോഴ്സ് ചട്ടങ്ങൾ, ചട്ടം 146.2-ന് കീഴിൽ വരുന്നതാണെന്നതും ശ്രദ്ധേയമാണ്. ചട്ടം ഇപ്രകാരം പറയുന്നു:

"146.2 കൃത്യവിലോപം

ശരിയായതും മതിയായതുമായ കാരണം ഇല്ലാതെ, സേനയിലെ ഒരു അംഗവും താഴെ പറയുന്നവ ചെയ്യാൻ പാടില്ല:

i) സേനയിലെ അംഗം എന്ന നിലയിൽ തന്റെ കർത്തവ്യമായ ഏതെങ്കിലും കാര്യം കൃത്യമായി, ശ്രദ്ധയോടു കൂടി നടപ്പിലാക്കുന്നതിൽ വീഴ്ച വരുത്തുക; അല്ലെങ്കിൽ

ii) ഉത്തരവുകൾക്കനുസരിച്ച് തന്റെ ബീറ്റ് (കാവൽ പ്രദേശം) കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നതിൽ പരാജയപ്പെടുകയോ, ഉത്തരവിട്ട ഡ്യൂട്ടി സ്ഥലം വിട്ടുപോകുകയോ ചെയ്യുക; അല്ലെങ്കിൽ സദുദ്ദേശ്യത്തോടെ ഡ്യൂട്ടി സ്ഥലം വിട്ടുപോയ ശേഷം,

അനാവശ്യമായ കാലതാമസം വരുത്താതെ തിരികെ എത്തുന്നതിൽ പരാജയപ്പെടുക; അല്ലെങ്കിൽ

iii) അവധിയെടുക്കാതെ മനപ്പൂർവ്വം ഹാജരാകാതിരിക്കുക അല്ലെങ്കിൽ ഏതെങ്കിലും ഡ്യൂട്ടിക്ക് വൈകി എത്തുക; അല്ലെങ്കിൽ

iv) തന്റെ കർത്തവ്യത്തിന്റെ ഭാഗമായി ലഭിച്ച ഏതെങ്കിലും പണത്തിന്റെയോ വസ്തുവിന്റെയോ ശരിയായ കണക്ക് അവതരിപ്പിക്കുന്നതിൽ അല്ലെങ്കിൽ കൃത്യസമയത്ത് യഥാർത്ഥ റിപ്പോർട്ട് നൽകുന്നതിൽ പരാജയപ്പെടുക."

റെയിൽവേ സ്വത്തുക്കൾ മോഷ്ടിക്കപ്പെട്ടതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് കർത്തവ്യത്തിൽ വരുത്തിയ ഗുരുതരമായ വീഴ്ചയിൽ നിന്നാണ് എതിർകക്ഷിക്കെതിരെയുള്ള വിവിധ ആരോപണങ്ങൾ ഉയർന്നുവന്നത്. ചാർജ്ജുകൾ 1(b), (c) എന്നിവ പ്രകാരം കർത്തവ്യത്തിൽ വരുത്തിയ ഗുരുതരമായ വീഴ്ച എന്ന കണ്ടെത്തൽ ഒരേപോലെ ശരിവെക്കപ്പെട്ടതാണ്. അന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെയും അച്ചടക്ക അതോറിറ്റിയുടെയും കണ്ടെത്തലുകൾ രേഖകളിലുള്ള വസ്തുതകളെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ളതാണ്. ന്യായമായ ഒരു കാരണം കൂടാതെ, ഹൈക്കോടതി ഒരു ആദ്യ അപ്പീൽ കോടതിയെപ്പോലെ മുഴുവൻ തെളിവുകളും സൂക്ഷ്മമായി വീണ്ടും വിലയിരുത്തിയതിലും, ശിക്ഷാ ഉത്തരവിന് കുറഞ്ഞ ശിക്ഷ പകരം നൽകിയതിലും ന്യായീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല.

12.6 1957-ലെ റെയിൽവേ പ്രൊട്ടക്ഷൻ ഫോഴ്സ് നിയമം, വകുപ്പ് 11 അനുശാസിക്കുന്നത്, റെയിൽവേ സ്വത്തുക്കളും യാത്രക്കാരെയും സംരക്ഷിക്കുകയും സുരക്ഷിതമാക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടത് സേനയിലെ ഓരോ ഉന്നത ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെയും

അംഗത്തിന്റെയും കടമയാണ് എന്നാണ്. റെയിൽവേ പ്രൊട്ടക്ഷൻ ഫോഴ്സ് രൂപീകരിച്ചതിന്റെ പ്രാഥമിക ലക്ഷ്യം, "റെയിൽവേ സ്വത്തുക്കൾക്ക് മെച്ചപ്പെട്ട സംരക്ഷണവും സുരക്ഷിതത്വവും" ഉറപ്പാക്കുക എന്നതാണ്. ഈ സേനയിലെ അംഗങ്ങൾക്ക് നൽകിയിട്ടുള്ള അറസ്റ്റ് ചെയ്യാനും പരിശോധിക്കാനുമുള്ള പരിമിതമായ അധികാരം, റെയിൽവേ സ്വത്തുക്കൾ സംരക്ഷിക്കുകയും നിയമം ഉയർത്തിപ്പിടിക്കുകയും ചെയ്യുക എന്ന അവരുടെ പ്രാഥമിക കർത്തവ്യം കാര്യക്ഷമമായി നിർവഹിക്കുന്നതിന് അനുബന്ധമായി നൽകിയിട്ടുള്ളതാണ്.

റെയിൽവേ പ്രൊട്ടക്ഷൻ ഫോഴ്സിലെ ഒരു പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥൻ തന്റെ ഔദ്യോഗിക കർത്തവ്യങ്ങൾ നിർവഹിക്കുന്നതിൽ ഉയർന്ന നിലവാരത്തിലുള്ള സത്യസന്ധത പുലർത്തേണ്ടതുണ്ട്. ഈ കേസിൽ, എതിർകക്ഷിക്കെതിരെ തെളിയിക്കപ്പെട്ട കുറ്റങ്ങൾ "കൃത്യവിലോപം" സംബന്ധിച്ചുള്ളതായായിരുന്നു, ഇത് റെയിൽവേയ്ക്ക് സാമ്പത്തിക നഷ്ടം ഉണ്ടാക്കി. എതിർകക്ഷി റെയിൽവേ പോലീസിലെ ഒരു സബ് ഇൻസ്പെക്ടർ ആയിരുന്നു. അത്യന്തം സത്യസന്ധത ആവശ്യമുള്ള, വിശ്വസ്തതയും കൂറും പുലർത്തേണ്ട ഒരു പദവിയാണ് അദ്ദേഹം വഹിച്ചിരുന്നത്. അതിനാൽ, ഹൈക്കോടതി നിർബന്ധിത വിരമിക്കൽ ഉത്തരവ് റദ്ദാക്കുകയും, അനുബന്ധ ആനുകൂല്യങ്ങളോടും 50% ശമ്പള കുടിശ്ശികയോടും കൂടി ഉദ്യോഗസ്ഥനെ സർവീസിൽ തിരിച്ചെടുക്കാൻ നിർദ്ദേശിക്കുകയും ചെയ്തത് ന്യായീകരിക്കപ്പെടുന്നില്ല.

12.7 നാഗ്പൂർ സി.ബി.ഐ. ക്രിമിനൽ കേസ് രജിസ്റ്റർ ചെയ്തതിനെക്കുറിച്ച്, അത് സീനിയർ ഡിവിഷണൽ സെക്യൂരിറ്റി കമ്മീഷണർ പരിഗണിച്ച അപ്രസക്തമായ ഒരു

വിഷയമാണ് എന്നാണ് ഹൈക്കോടതി കണ്ടെത്തിയത്.

ഈ വിഷയത്തിൽ, എതിർകക്ഷിയ്ക്ക് വാർധയിലെ സ്പെഷ്യൽ ജഡ്ജി, 02.08.2017 തീയതിയിലെ വിധിന്യായവും ഉത്തരവും പ്രകാരം കുറ്റം വിധിച്ചതായി വാദം കേൾക്കുന്നതിനിടെ കോടതിയെ അറിയിച്ചു. 1988-ലെ അഴിമതി നിരോധന നിയമം, വകുപ്പുകൾ 7, 13(2) എന്നിവ 13(1)(d)-യോടൊപ്പം വായിച്ച പ്രകാരമുള്ള കുറ്റങ്ങൾക്ക്, ഒരു വർഷത്തെ കഠിന തടവിനും പിഴ അടയ്ക്കുന്നതിനും അദ്ദേഹത്തെ ശിക്ഷിച്ചു.

പ്രസ്തുത വിധിന്യായത്തിനെതിരെ അപ്പീൽ ഫയൽ ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നും, അത് നിലവിൽ പരിഗണനയിലാണെന്നും എതിർഭാഗത്തിന്റെ അഭിഭാഷകൻ കോടതിയെ അറിയിച്ചു.

അതിനാൽ, സി.ബി.ഐ. കേസിലെ കണ്ടെത്തലുകൾ പരിഗണിക്കാതിരിയ്ക്കുന്നതാണ് ഉചിതമെന്ന് കോടതി കരുതുന്നു. കാരണം, അത് ശിക്ഷാ ഉത്തരവിനെതിരെ അപ്പീലിൽ ഇരിക്കുന്ന എതിർകക്ഷിയുടെ കേസിനെ പ്രതികൂലമായി ബാധിക്കാൻ സാധ്യതയുണ്ട്.

അച്ചടക്ക നടപടികളിലെ തെളിവുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലും, ഈ വിഷയത്തിൽ നിയമപ്രകാരമുള്ള അധികാരികൾ പുറപ്പെടുവിച്ച ഉത്തരവുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലുമാണ് നിർബന്ധിത വിരമിക്കൽ ഉത്തരവിന്റെ സാധുത സംബന്ധിച്ച വിഷയം കോടതി തീരുമാനിച്ചത്.

12.8 ചീഫ് സെക്യൂരിറ്റി കമ്മീഷണർ പുറപ്പെടുവിച്ച 05.12.2007 തീയതിയിലെ

ഉത്തരവിനെ തുടർന്നാണ് എതിർകക്ഷിയോട് നിർബന്ധിതമായി വിരമിയ്ക്കാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടത്. നിർബന്ധിത വിരമിക്കൽ ഉത്തരവ് 05.12.2007-ന് പ്രാബല്യത്തിൽ വന്നു. നിർബന്ധിതമായി വിരമിച്ച ശേഷം എതിർകക്ഷിയ്ക്ക് പെൻഷൻ ലഭിക്കുന്നുണ്ട്.

എതിർകക്ഷിയ്ക്ക് തിരികെ ജോലിയിൽ പ്രവേശനം നൽകിയതിന്റെ ഫലമായിട്ടായിരുന്നു ഹൈക്കോടതി ശമ്പള കുടിശ്ശിക നൽകാൻ നിർദ്ദേശിച്ചത്. ചീഫ് സെക്യൂരിറ്റി കമ്മീഷണർ പുറപ്പെടുവിച്ച 05.12.2007 തീയതിയിലെ നിർബന്ധിത വിരമിക്കൽ ഉത്തരവ് കോടതി ശരിവെക്കുന്നതിനാൽ, ശമ്പള കുടിശ്ശിക അനുവദിക്കേണ്ടതില്ല. എന്തായാലും നിർബന്ധിത വിരമിക്കലിന് ശേഷം എതിർകക്ഷിയ്ക്ക് പെൻഷൻ ലഭിക്കുന്നുണ്ട്.

13. ഈ കോടതി താഴെ പറയുന്ന പ്രകാരം ഉത്തരവിടുകയും നിർദ്ദേശിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു:

(a) അപ്പീൽ അനുവദിച്ചിരിക്കുന്നു. മുകളിൽ സൂചിപ്പിച്ച കാരണങ്ങളാൽ ഹൈക്കോടതിയുടെ വിധിന്യായം റദ്ദാക്കിയിരിക്കുന്നു. ചീഫ് സെക്യൂരിറ്റി കമ്മീഷണർ 05.12.2007-ന് പുറപ്പെടുവിക്കുകയും ഡയറക്ടർ ജനറൽ, ആർ.പി.എഫ് 19/21.05.2008-ലെ ഉത്തരവ് വഴി ശരിവെക്കുകയും ചെയ്ത നിർബന്ധിത വിരമിക്കൽ ഉത്തരവ് പുനഃസ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നു.

(b) എതിർകക്ഷി തന്റെ രേഖാമൂലമുള്ള സമർപ്പണങ്ങളിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്, ബന്ധപ്പെട്ട വകുപ്പ്, തനിക്ക് നൽകേണ്ടിയിരുന്ന ഗ്രാറ്റുവിറ്റി ഇതുവരെ നൽകിയിട്ടില്ല എന്നാണ്.

അപ്പീൽവാദിയായ വകുപ്പ്, 05.12.2007 മുതൽ എതിർകക്ഷിയ്ക്ക് നൽകാനുള്ള ഗ്രാറ്റുവിറ്റി, ഇന്നുമുതൽ ആറ് ആഴ്ചകൾക്കുള്ളിൽ നൽകണമെന്ന് ഈ കോടതി നിർദ്ദേശിക്കുന്നു. 1972-ലെ പേയ്മെന്റ് ഓഫ് ഗ്രാറ്റുവിറ്റി നിയമം, വകുപ്പ് 7(3A) പ്രകാരവും, ഇന്ത്യാ ഗവൺമെന്റ് പുറപ്പെടുവിച്ച ബാധകമായ ഓഫീസ് മെമ്മോറാണ്ടം/നോട്ടിഫിക്കേഷൻ പ്രകാരവുമുള്ള പലിശ സഹിതമായിരിക്കണം ഇത് നൽകേണ്ടത്.

ഈ വ്യവസ്ഥകളോടെ, അപ്പീൽ അനുവദിച്ചിരിക്കുന്നു. ചെലവുകൾ സംബന്ധിച്ച് ഉത്തരവില്ല.

തീർപ്പാക്കാത്ത അപേക്ഷകൾ എന്തെങ്കിലും നിലവിൽ ഉണ്ടെങ്കിൽ, അവ ഇതിനാൽ തീർപ്പാക്കിയതായി കണക്കാക്കുന്നു.

കല്പന.കെ.തൃപതി അപ്പീൽ അനുവദിച്ചു.